

12.

... aneb

Zločin mladistvého násilníka

Existují trestné činy, které jsou páčány bez jakéhokoliv pochopitelnému motivu a jsou dokonce takové, kde motiv chybí úplně. Avšak většina vražd a násilných trestných činů vychází z tradičních pohnutek či kriticky přehnaných projevů pocitů, jako je láska, žárlivost, vztek nebo pomsta. A existují také zločiny, jež jsou motivovány mnohem komplexnějšími činiteli, které vyvolávají u veřejnosti tu největší hrůzu a rozrušení právě díky způsobům, jakými byly provedeny. Mezi takové lze zařadit i následující zločin, spáchaný mladistvým sexuálním násilníkem v srpnu roku 1993 v Trutnově.

Mrtvé tělo ženy bylo tehdy nalezeno náhodně procházejícím manželským párem na samém okraji města. Bylo doslova odhozeno ve vzrostlém parkovém porostu nedaleko místního hřbitova. Pohled, který se naskytl nálezcům a později kriminalistům, zůstane v jejich mysli navždy spjat s nebyvalou krutostí a chladnokrevností. Zohavení ženského těla především na prsou a genitáliích svědčilo o skutečnosti, že se zde jedná o zvlášť závažný trestný čin - sexuální vraždu. Oběť byla zcela vyslečena, na poraněných místech se zaschlou krví se již začaly objevovat ostrůvky žlutavých hmyzích vajíček. Oděvní svršky byly poházeny v okolí těla. Jako předběžnou příčinu smrti stanovil lékař zevní v nitřní vykrvácení v důsledku mnohočetných poranění. Množství zajištěných biologických i věcných stop při ohledání místa činu se stalo velice cenným materiálem pro pozdější důkazní řízení. Prvotním úkolem týmu kriminalistů bylo zjištění motivu hrůzného činu, vycházejícího ze základních kriminalisticko - vyšetřovacích analýz a dospět tak až k osobě pachatele. Začalo rozsáhlé vyšetřování, na jehož počátku bylo všem zúčastněným jasné, že mají před sebou zvlášť nebezpečného vraha. Prověrkami v okolí místa nálezu se kriminalistům zanedlouho podařilo identifikovat tělo zavražděné a zmapovat tak její pohyb krátce před tragickou smrtí.

Čtyřiatřicetiletá paní Jindra byla rozvedená, bez zaměstnání. Ráda si s kamarády poseděla u sklenky něčeho dobrého, někdy zůstala i přes noc. Několikrát za sebou také navštívila pana Josefa, kterému občas pomohla v domácnosti i na zahrádce. Toho osudného dne se však zdržela déle a nezůstalo jen u jedné skleničky. Po horkém odpoledni však brzy veškeré zásoby alkoholu došly a nezbývalo než obstarat další. Sedmnáctiletý syn Pavel, který bydlel v domku společně s otcem, proto odešel do města, odkud se vrátil s basou plnou piv. Alkohol zanedlouho uvolnil zábrany všech přítomných a mladík, do současné doby bez jakékoliv sexuální zkušenosti, spatřil na okamžik paní Jindru zcela obnaženou. V té chvíli náhle pocítil silné vzrušení a zatoužil po ženském těle.

Když se žena ubírala k odchodu, rozhodl se využít její momentální indispozice a nabídl jí

doprovod. S předem stanoveným cílem, avšak bez promyšleného způsobu, jak ho dosáhnout, vykročil za ní do tmy. Chaotické myšlenky, které Pavla cestou napadaly, směřovaly k jedinému. Naplnit svou velmi silnou touhu. Pomalou chůzí došli až k parku. Právě pro nedostatek zkušeností s dívkami nedokázal Pavel se ženou navázat kontakt. Jeho zábrany byly navíc otupeny alkoholem a stupňujícím se sexuálním vzrušením. Proto se najednou na paní Jindru beze slova vrhnul a povalil ji na zem. Ta se k jeho překvapení začala bránit, což způsobilo, že prvotní nerozhodnost vystřídal náhlý hněv. V tu chvíli věděl, že musí dosáhnout svého za každou cenu. V návalu vzteku ji začal bít a škrtit. Když nabyl přesvědčení, že je konečně mrtvá, svlékl ji a pokusil se o pohlavní styk. S mocným vzrušením však začal bezvládné ženské tělo hanobit i na nejchoulostivějších místech. Stopy z místa činu nasvědčovaly tomu, že ji poté odvedl do křoví, kde ji umírající zanechal ležet. Pavel později vypověděl, „že viděl ve filmu, jak se lidi zabíjejí a že chtěl mít jistotu, aby byla opravdu mrtvá“. Proto se z místa vzdálil a vrátil se zpět se železnou tyčí, aby svůj hrůzný čin dokončil.

Mladistvý pachatel později podstoupil psychiatricko - psychologické vyšetření, které potvrdilo v souvislosti s přihlédnutím k jeho osobnostním rysům, že byl v době páchání činu schopen plně rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání. Vzhledem k závažnosti agrese a vzhledem k nepochybně patologickým, sexuálně deviantním motivům deliktu doporučili znalci uložit obviněnému ochrannou sexuologickou léčbu. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti a důkazy, které měl soud k dispozici, byl pachatel odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání osmi roků.